

Előfóhász: „Csend legyen az én Uram, az ÚR előtt! Mert közel van az ÚR napja, amikor áldozati lakomát rendez az ÚR, és megszenteli azokat, akiket meghívott.”(Zof 1,7) Ámen.

Ének-Előima: 214:1-10

1. Sok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk,
Mert segedelmet sehol sem találunk,
Csak ő minékünk Atyánk és gyámolunk, Minden oltalmunk.
2. Tégedet azért alázatos szívvel
Kérünk: oltalmazz, Atyánk, jobb kezeddel,
És táplálj minket a te szent Igéddel: Lelki étellel.
3. Itt evilágon míglen mi nyomorgunk,
Csak segedelmed alá folyamodtunk,
Mert igen kegyes Atyánk vagy minékünk: Minden életünk.
4. Pokol ajtaja bűnért reánk nyíla,
Hogy az Istennek haragja indúla,
Minden nyavalya ottan reánk szálla: Bűnnek jutalma.
5. Ha bűneinket számlálod, Úr Isten,
Senki közülünk nem mehet elődben,
Mert mi fetrengünk számtalan sok bűnben, Undok életben.
6. Azért könyörgünk: ne nézd bűneinket,
De tekints kegyes szemeiddel minket,
A te Fiadért szeress ingyen minket, Szabadíts minket!
7. Ne tégy mi vélünk a mi bűnünk szerint,
De tekints minket kegyességed szerint,
A Krisztus Jézus kedves volta szerint, Érdeme szerint.
8. Végy el mi rólunk ennyi sok ínséget,
Adj nekünk, kérünk, immár csendességet;
Ne fogatkozzunk el sok ínségink közt: Adj nekünk erőt!
9. Sok háborgásink lecsendesedjenek,
Hogy hatalmasok tégedet féljenek,
És mindenkoron téged ismerjenek Örök Istennek.
10. Dicséret légyen az Atyának mennyben,
Ő szent Fiának örök dicsőségben,
És Szentléleknek velük egyetemben, Örökké, Ámen.

Ószövetségi ígerész: Zofóniás könyve 2

„¹Térj magadhoz, szállj magadba, te, szemérmetlen nép, ²mielőtt bekövetkezik az ítélet, mielőtt rátok tör az Úr izzó haragja, mielőtt rátok tör az Úr haragjának napja! Mert oly gyorsan jön az a nap, ahogyan a pelyva száll! ³Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényeit! Törekedjete az igazságra, törekedjete az

alázatra, talán oltalmat találtok az Úr haragjának napján! ⁴Bizony, elhagyatott lesz Gáza, Askelón pedig pusztaság! Az asdódiakat fényes nappal hajtják el, az ekróniaknak írmagjuk sem marad. ⁵Jaj a tengerpart lakóinak, a Krétából származó népnek! Így szóló rólátok az Úr igéje: Kánaán, filiszteusok földje, elpusztítalak, lakatlan leszel! ⁶Pásztorok legeltető helye és juhok karámja lesz a tengerpart. ⁷Ez a vidék Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek esténként, mert gondot visel róluk Istenük, az Úr, és jóra fordítja sorsukat. ⁸Hallottam Móáb gyalázkodását és Ammón fiainak káromló szavait, amelyekkel gyalázták népem, és területének rovására terjeszkedtek. ⁹Ezért életemre mondom – így szól a Seregek Ura, Izráel Istene –, hogy úgy jár Móáb, mint Sodoma, Ammón fiai pedig, mint Gomora. Csalános terület lesz, sós gödör és pusztaság örökre. Kifosztja őket népem maradéka, és birtokukat elfoglalja megmaradt népem. ¹⁰Így járnak gögjük miatt, mert gyalázkodtak, és terjeszkedtek a Seregek Ura népének rovására. ¹¹Félelmetes dolgokat tesz majd velük az Úr, semmivé teszi a föld minden istenét. Akkor majd előtte borulnak le mindenütt az emberek, még a szigeteken lakó népek is. ¹²Titeket is, etiópok, az Úr kardja sebez halálra! ¹³Kinyújtja kezét észak felé, és elpusztítja Asszíriát. Ninivét pusztasággá teszi, kiszikkadt pusztává. ¹⁴Csordákban lepi majd el mindenféle állat. Pelikán és bagoly is tanyázik az oszlopokon, hangosan rikoltoz az ablakokban. Omladék borítja a küszöböket, leválik a cédrusburkolat. ¹⁵Ez lesz a vigadozó városból, amely biztonságban élt, és ezt gondolta magában: Nincs több olyan, mint én! Milyen pusztává lesz: vadak tanyájává! Aki csak arra jár, fölszisszen, és kezével legyint.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Zofóniás könyve: Egyetlen olyan prófétai könyv, amely a próféta származását 4 generációra vezeti vissza. A szépapja Hizkijjá a királlyal lehetett azonos. Jósiás király idejében prófétált(639-609). Zofóniás tisztában volt a politikai étellel Jeruzsálem területén. Náhum és Jeremiás közti időszakra tehető működése. Zofóniás megjövendöli, hogy az Úr napja közel, eljön majd. Az Úr pedig ítélni fog a népek felett, Júda engedetlen népe felett is. A Jeruzsálem felett meghirdetett ítélet 40 évvel később következett be, amikor a babiloniak szétverték az asszír világbirodalmat, és ők léptek a helyére. A Zofóniás név jelentése: „az Úr elrejtett”.

2.fejezet:

1-3.v.

A féltő sürgetés szavai ezek a megtérésre. Közel van a harag napja más hangnemből pedig nem ért a nép. Ez az a nap, amely olyan gyorsan múlik majd el, mint ahogy a polyvát elfújja a szél. Akik Istenhez hűek maradtak, azoknak lesz megmenekülés.

Ám 5, 15: „¹⁵Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, szerezzetek érvényt a törvénynek a kapuban! Talán megkegyelmez József maradékának az Úr, a Seregek Istene.”

Jóel 2, 14: „¹⁴Ki tudja, hátha most is megbánja, és áldást hagy maga után? Hozzatok étel- és italáldozatot Isteneteknek, az Úrnak!”

Jón 3, 9: „⁹Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfélekezzi izzó haragját, és nem veszünk el!”

A megmenekülés egyetlen formája az Istenhez térés, a mellette maradás, az alázat és az istenfélelem. „⁴Az alázatnak és az Úr félelmének jutalma gazdagság, dicsőség és élet.”(Péld 22,4)

Az Isten keresése a nép egyetlen lehetősége. Ez nem kultuszi áldozatok bemutatását jelent, hanem az Úr erkölcsi magatartást elváró akaratának betöltését. Nem elég csak testben keresni az Urat. Nem a mi érdemünk, ha könnyörül rajtunk. Téves felfogás, ha azt gondoljuk, hogy egy látszat kegyes élet elég ahhoz, hogy az azt jelentse, hogy én az Úrral élek. Amíg nem kezdem el utálni a saját bűneimet és nem könnyörgök a szabadításért, addig minden külsőség felesleges az Úr előtt. A többség abban az időben nem kereste sem Istent, sem az alázat útját, sem az igazságot. Felfuvalkodottak voltak, elutasítottak mindent, amit hallottak, nem érdekelte őket sem Isten, sem az Ő Igéje. Megkeményedett annyira az ő szívük, hogy ítéletre ítélték ezáltal saját magukat.

Kedves Testvérek! Minden nap kegyelem. S ma is Isten kegyelme az, ami megtart bennünket és ezzel a kegyelemmel mi nem játszhatunk. Még kapunk időt az önvizsgálatra. Istennek lenne oka ma is megfedni népét, de még figyelmeztet. Szívünk bűneit keresi és elénk hozza.

Az adventi időszakban is arra buzdít, hogy amikor Őt keressük, akkor gondoljuk végig bűneinket, ismerjük fel azokat..., fájjon, aminek fájni kell, bánjuk meg és az utolsó lépésként térjünk oda Hozzá. Nem forgolódhatunk és sántikálhatunk életünk végéig. Forduljunk el bűneinktől és keressük Istenünket.

Isten tesz egy ígéretet Zof 3, 12-ben: „¹²De meghagyom közöttetek maradékul a szegény és nincstelen népet, amely az ÚR nevében keres oltalmat.” Lesz egy csoport, akikkel később az Újszövetség lapjain is találkozunk: „³Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. ⁴Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. ⁵Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet. ⁶Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtettek.”(Mt 5, 3-6)

4-7.v.

Isten ítélete nemcsak Júda és Jeruzsálem területére terjed ki, hanem a környező népekre is. Mindazokra, akik Izráel ellenségei közé tartoztak. Az Úr napja elől csak megtéréssel lehet megmenekülni, az nem segít senkin, ha más, idegen istenekhez fordul. Az ítéletmondás a filiszteus városokkal kezd. Majd a krétaiak következnek.

Jer 47, 4: „⁴mert eljön az a nap, amely elpusztít minden filiszteust, kiirtja Tírusz és Szidón utolsó segítőit is. Elpusztítja az Úr a filiszteusokat, a Kaftór szigetéről valók utódait.”

8-11.v.

Izráelnek a kapcsolata Moábbal és Ammóonnal feszültséggel teli volt. Nincs híradás arról, hogy mikor történhetett az, hogy Isten népét kigúnyolták és Istenüket káromolták. Ezékiel prófétánál olvasunk ilyenről: Ezékiel 25, 1-11, a gőgről és a gúnyról pedig Jeremiás 48, 26.versétől olvasunk.

Lót, mint mindkét nép ősapja Sodoma és Gomora pusztulásakor megmenekül. A büntetéssel való fenyegetés erre is utal.

1Móz 19,36-38: „³⁶Így esett teherbe Lót mindkét leánya az apjától. ³⁷A nagyobbik fiút szült, és Móábnak nevezte el. Ő a mai Móáb ősatya. ³⁸A kisebbik is fiút szült, és Ben-Amminak nevezte el. Ő a mai ammóniak ősatya.”

Sós gödör és pusztaság lesz a területük, mindent elveszítenek gőgösségük és gyalázkodásuk miatt. Amikor majd ítéletét végrehajtja az Úr minden országban szent Istenként lesz ismert, minden nép az Úr előtt borul majd le.

12.v.

Az etiópok alatt az egyiptomiak segédcsapatait kell érteni, akik a legyengült asszíroknak mentek segíteni a babiloniak ellen.

15.v.

A történetek után az idegenek reakciójában a gúny és a megvetés keveredik.

Kedves Testvérek! Nem azért szóltak a jövendölések, hogy ezzel Isten továbbadja, hogy milyen ítélet vár a pogányokra, hanem azért, hogy az Isten népe ebből merítsen vigasztalást. Egyedül Isten ennek a világnak a bírója, s ha elnyomás és szenvedés is jellemzi Isten népét, addig nem hallgathat arról a próféta, hogy van igazság, van ítélet az Úrnál. Eljön a számonkérésnek a napja, s ettől nem rettegniük kell az Istenben bízónak és reménykedőknek, hanem ebből kell mindenkor erőt és vigasztalást meríteniük. A bosszúállás egyedül az Úré. Tudja az Úr, hogy kik tartoznak Hozzá. Ismeri az Úr az övéi minden gondolatát, indulatát, szándékát és cselekedetét. Sőt ismeri az Úr a gúnyolódók és csúfolódók minden gondolatát, indulatát, szándékát és cselekedetét is. Nem elég ez nekünk? Miért pocskolunk felesleges energiát arra, hogy mások bűne zavar bennünket? Aki másokat üldöz, gúnyol, szidalmaz az egyszer megkapja büntetését. Nem mehet a végtelenségig az Isten ellenes játszma a választott nép körében. A város, az ország gyönyörű virágai egyszer elpusztulnak. Ami megmarad és amire mindenkor tekint az Úr az az Ő szövetsége. Így jöhetett el a választott nép életében a szabadulás és így tekinthetünk ma is gondviselő Atyánkra, aki elkészítette a szabadítás útját az Ő egyszülött Fiában. Nemcsak a történelem nagy eseményeit igazgatta ez az Isten, hanem a jelenben a mi személyes életünket is.

Drága Testvérem! Tudsz bizalommal tekinteni Istenedre?...Elhiszed, hogy egyedül Ő a te erősséged és reménységed?...Tudsz alázattal közelíteni Istened felé?...Ezeket a kérdéseket egyedül Te magad tudod hittel megválaszolni. Keresd hát az Urat és mond el ma neki, hogy bízol benne..., hogy erőd és reménységed..., s kész vagy alázattal fejet hajtani Előtte és keresni Őt a kegyelmi időszakban. Ámen.

Ének: 90:1: „Tebenned bízunk eleitől fogva...”

Újszövetségi ígerés: 1 Péter 3,18-22

„¹⁸Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenített Lélek szerint. ¹⁹Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak, ²⁰akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várakozott Nőé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át. ²¹Most pedig titeket is megment ennek képmása, a keresztség, amely nem a test szennyének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által, ²²aki miután felment a mennybe, Isten jobbján van, és alávetettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

18.v.

A szerző a rabszolgák intése után itt újra Jézus Krisztus útjára hívja fel a figyelmet. Krisztus szenvedése és halála bizonyítja, hogy nem értelmetlen és nem feltétlenül elkerülendő a szenvedés. Van olyan rész Máté evangéliumában, amikor Jézus először szól haláláról és feltámadásáról, akkor Péter első reakciója, hogy: „Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled!”(Mt16, 22b) De megtörtént úgy halála, mint feltámadása és ez lehet számunkra ma is a legnagyobb örömezenet.

A szenvedés mindennapi életünk szerves része. De egyikünk sem szenvedett még soha úgy, mint Jézus Krisztus. Össze sem hasonlíthatjuk az Ő útját a miénkkel. Az igaz nem a saját bűnei miatt szenvedett, hanem értünk „nem igazakért”, bűnösökért és az egész szenvedésének a fő célja az volt, hogy „Istenhez vezessen minket.” Ha rá tudunk nézni és ha meglátjuk, átérezzük mindazt, amit Ő értünk, helyettünk és miattunk tett. Ebben az állapotban nem léphetünk egy lépést hátra folytatva bűnben fuldokló életünket. Egyedül az Ő útjára lépve, ami Ő maga kerülhetünk közelebb Istenhez. Képes úgy irányítani gondolatainkat, tekintetünket és a lábunkat is, hogy vonzáskörébe kerüljünk és Istenhez vezessen. Jézus az egyetlen, aki Istenhez vezet.

19.v.

Krisztus eljövetele előtt meghaltak a halálban, mint egy fogságban tartatnak. Ezek azok a lelkek, akik a test feltámadására várnak még. Míg azt gondolnánk, hogy ők véglegesen

elvesztek, addig még a halálban is szembesíti őket az evangéliummal-prédikált nekik, megnyitotta előttük az életet.

A holtakat ítélet illeti testben, de életük lesz lélekben. „⁶Mert a holtaknak is azért hirdettetett az evangélium, hogy megítéltessenek ugyan mint emberek testben, de éljenek Isten szerint lélekben.”(4,6)

Az evangéliumokból a gazdag és Lázár története mutatja be ezt az állapotot (Lk16,19-31), valamint a 2Pt 2:4-ben olvasunk erről: „⁴Mert Isten nem kímélte a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig.

A lényeg mindkét utalásban, hogy mennyire ellentétes a menny és a pokol.

Az itt tartózkodók földi életük során nem hittek, sőt nem engedelmeskedtek Isten szavának.

20-21.v.

Krisztus alászállt ebbe a világba és még Nőé engedetlen kortársainak is prédikált. Ezután következik az özönvíz és a keresztség összehasonlítása. A keresztség a megtartás záloga. Az özönvíz vize a keresztség vizének előképe. Krisztus vére a régi világ bűneit mosta el. Nőé történetében minden bűnös meghalt, viszont Jézus esetében Ő a büntelen halt meg minden bűnösért. Míg az ószövetségben csak Nőé és családja maradt meg, addig itt mindenki, aki hisz és megkeresztelkedik. A keresztség egyfajta utolsó köteléknek az elvágását jelentette a hitetlenséggel.

Az első gyülekezet megalakulásakor azt olvassuk, hogy: „⁴⁰Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérlelte őket: Szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől! ⁴¹Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.”(Apcsel 2,40.41.) A keresztség így válik egy feleletté, egy irányváltássá Isten felé. Isten végleges célja nem az elpusztítás volt, hanem a maradékkal egy újrakezdés.

Szüntelenül könyörögni kell a feltámadott Krisztus erejéért, hogy kitartóak tudjunk lenni a gonosszal szemben.

22.v.

A szenvedést kibővítve itt már a mennybemenetelről is olvasunk. Arról az állapotról, amikor a Fiú az Atya jobbán ül. Az Ószövetségben, a Zsoltárok könyvéből is ismert ez a kép: „¹⁶Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél!” (Zsolt 80,16)

Jézusnak az angyalok is engedelmeskednek.

Kedves Testvérek! Akik Jézussal együtt tudnak szenvedni, vele együtt fognak majd megdicsőülni. Ha szenvednünk is kell, soha ne felejtsük el, hogy Krisztus még a szenvedéseink fölött is ott van. Luther Mártonról maradt meg, hogy az íróasztalába az volt vésve, hogy : „Meg vagyok keresztelve”.A nyomorúságok és a kísértések között ez volt számára az egyetlen erős vár. Ő tudta, hogy kihez tartozik. Mi tudjuk?... Ámen.

Utóima: Valljuk meg együtt, Kihez tartozunk! :

Apostoli Hitvallás

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennynek és földnek teremtményében.

És Jézus Krisztusban,
az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban,
aki fogantatott Szentlélektől,
született Szűz Máriától,
szenvedett Poncius Pilátus alatt,
megfeszítették, meghalt és eltemették.

Alászállt a poklokra,
harmadnapon feltámadt a halottak közül,
fölment a mennybe,
ott ül a mindenható Atya Isten jobbján,
onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Hiszek Szentlélekben.

Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat,
a szentek közösségét,
a bűnök bocsánatát,
a test feltámadását
és az örök életet. Ámen.

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni.” (Mk 16,16a) Ámen.

Záró ének: 398:1-5: „Úr lesz a Jézus mindenütt...”